

عنوان مقاله:

جلوه هایی از عرفان در کیمیای سعادت

محل انتشار:

یازدهمین کنفرانس بین المللی مطالعات زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

سید پوریا پورحسینی تفت - الهیات و معارف اسلامی پردیس شهیدان پاکتژاداستان: یزد

غلامرضا هاتفی اردکانی - دانشگاه فرهنگیان پردیس شهیدان پاکتژاداستان: یزد

خلاصه مقاله:

از آنجا که غایت و نهایت و مقصد همه صوفیان و عارفان از آن همه ورع و زهد و تحمل سختی ها، رسیدن بهحقیقت مطلقه و ارتباط با مبدا هستی بوده، و تحقق این امر جز از طریق شهود و درون بینی و اشراق امکان پذیر نبوده است؛ در طول قرون گذشته عرفان به عنوان شاخه ای از معرفت بشری صحنه تعاملی افکار و تعارض هایپیوده است. این مقاله سعی دارد به طور اجمالی به عرفان و جلوه های آن، در کیمیای سعادت بپردازد. برای اینمنظور ابتدا به کیمیای سعادت و وضعیت تالیف آن پرداخته شده و سپس تصوف و عرفان در کیمیای سعادت مورد بحث قرار گرفته و در پایان مشاهیر عرفا معرفی شده اند. این پژوهش که به شیوه کتابخانه ای و تحلیلمحتوا نگاشته شده؛ رهیافتی است به اهمیت موضوع عرفان در کیمیای سعادت و ظرفیت های ادبی غزالی که میتواند احیاگر برجستگی های اخلاقی و فضیلت های فراموش شده قرن پنجم هجری قمری نیز باشد.

کلمات کلیدی:

عرفان، غزالی، کیمیای سعادت، عشق، جلوه های عرفان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1480993>

